

ת"פ 37760/05 - מדינת ישראל נגד מחמוד אל עזומה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בפני כב' ס.הנשיה השופט אליו
בבית

בעניין:
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: מחמוד אל עזומה (עציר)

זכור דין

1. בטרם שמייעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרת הודה הנאשם כי ביום 13.04.18 הוא קשר קשר עם אחרים ליבא סמים מצרים לישראל וכי במסגרת הקשר ולשם קידומו הוא נפגש עם אחרים בקרבת גבול ישראל מצרים ושם, אחד מהאחרים שעמד בראש הקשר, חילק בין האנשים את התפקידים השונים, ועל הנאשם הוטל להיות תABCDEFGHIן באזר נחל לבן ולהצפת על שער הגבול.
2. על יסוד הודה הנאשם בעבודות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של קשר רפואי לפצע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תש"ז-1977.
3. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 22 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילת רישון נהיגה על תנאי.
4. ב"כ המאשימה צינה, כי כתוב האישום שהוגש נגד הנאשם תוכן משמעותית, ושהתיקון נעשה בהתאם להליכים שהתקיימו ביחס לנאים האחרים בפרשה ולהסדרים העונשיים שנעשו עמו, ולונכח העובדה כי על פי הראיות הנאשם שימש כתABCDEFGHIן, שנקרו נקודתית למקום התABCDEFGHIת ולא היה מודע לפעולות אחרות שביצעו המעורבים האחרים בפרשה. עוד צינה, כי העונש שמומלץ להטיל על הנאשם הותאם לתפקידו של הנאשם בפרשה; כי מעורב אחר בפרשה, שתפקידו היה דומה לזה של הנאשם, נידון במסגרת הסדר טיעון לעונש אליו עותרים הצדדים; וכי הנאשם הודה במינויו לו כבר בחקירתו במשטרה. הוסיפה, כי לדעתה העונש המומלץ נמצא במתחם הסבירות, הגם שהוא נמור מהראוי, וביקשה לאשר את הסדר הטיעון.
5. ב"כ הנאשם ביקשה לכבד את הסדר הטיעון. צינה שכותב האישום תוכן משמעותית והנהאשם הורשע רק בעבירה של קשר רפואי ליבוא סמים, והדגישה שהנהאשם לא ידע את פרטי הסמים שעומדים ליבא - סוגם או כמותם. צינה כי הנאשם בן 43, נודר עבר פלילי והוא מצר על מעשי.
- הפרשה המתוארת באישום השלישי לכותב האישום, חמורה מאוד. על פי הנטען, קבוצת אנשים פעלה

ביחד, בשיטתיות ותוך תכנון מוקדם, על מנת להוציא לפועל תכנית ליבוא סמים מצרים לישראל. במסגרת זו, קיבלו המעורבים מידע על מקומם של כבלי תקשורת המפעלים מצולמות צבאיות המוצבות לאורך גבול ישראל-מצרים, וחתכו אותם ובכך שיתקנו את המצלמות הצבאיות לאורך הגבול. והכנינו לישראל ממצרים 200 קילוגרם של סם מסוכן מסוג חשיש.

ואולם, העונש המוטל על נאשם צריך להلوم את חומרת מעשהו בנסיבותיו ואת מידת אשמו. וכך, העובדות המיוחסות לנאשם בכתב האישום המתוקן בשלישית, בהן הודה, והעבירה בה הורשע, מתונות משמעותית מלאה המיוחסות למעורבים האחרים ולאלה שיוחסו לו בכתב האישום המקורי שהוגש נגדו, ולא מיוחסת לנאשם מעורבותו בלבד הקשר וידיעת הפרטים, אלא מילוי תפקיד מוגדר, כתצפיטן, באירוע נקודתי.

בנוסף, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשלישית במסגרת הסדר טיעון שככל המלצה משותפת לעניין העונש, והכלל הוא לקיים הסדרי טיעון, בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם (ראה ע"פ 89/1958 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 577));

הרקע להסדר הטיעון, כמתואר בטיעוני הצדדים, ענייני וסביר ואין עילה המצדיקה את דחיתתו; מעורב אחר בפרשא, שחלקו בה דומה זהה של הנאשם, נדון במסגרת הסדר טיעון ל- 22 חודשים מאסר בפועל; והנאשם כבן 43, לא עבר פלילי.

6. נכון כל האמור אני מקבל את הסדר הטיעון וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
 - א. 22 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.
 - ב. 12 חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה מפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, שהוא פשע.
 - ג. אני פוסל את הנאשם מלחזיק או לקבל רישיון נהיגה במשך 6 חודשים, על תנאי, לפחות שנתיים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, בנסיבות הצדדים.